

over Forslaget af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), der kun gaaer ud paa en Forandring af selve Summen, men ikke vedrører Affattelsen af Teksten. Forslaget af Udvalget om en ny Conto efter Conto 9 er at ansee som afgjort ved den Afstemning, der i forrige Møde fandt Sted over Udvalgets Forslag under Nr. 21 til § 10.

Ordføreren: Da det Forslag, der angaaer Ribe Bispegaard, er afgjort ved Afstemningen igaaar, foreligger der her kun een eneste Post paa Finantsloven til Behandling, og det er altsaa kun om den, jeg nu skal tale. Den angaaer en overordentlig Udgift til et kirkeligt Antiggende, og ligesom saadanne i Almindelighed nyde stor Deeltagelse i dette Thing, idet der fremkommer mange forskjellige Meninger hver Gang de komme paa Bane, har dette ogsaa bekræftet sig ved dette lille Forslag. Det angaaer kun en lille Sum, men det har allerede i Lovforslaget faaet en — om jeg saa maa sige — større Udvikling, end Finantslovens Poster ellers pleie at have, idet der ligesom er en Motivering fremsat i § 25, Nr. 9. Dette har naturligviis foranlediget, at der er fremkommet mange Meninger, som ogsaa have gjort sig gjældende i adskillige foreliggende Endringsforslag, hvilke ere stillede deels af Udvalgets Fleertal, deels af forskjellige Mindretal i Udvalget og deels af et enkelt Medlem udenfor dette. Jeg skal kun tillade mig her at omtale det, der under Nr. 73 er stillet af Udvalgets Fleertal. Den Titel, Bevillingen har faaet i Lovudkastets § 25, og som jo er temmelig vidtløftig samt af en saadan Bestaaffenhed, at der kan være forskellige Meninger om, hvorvidt Noget burde sættes til eller tages fra, har Udvalgets Fleertal nemlig anseet for at være uforuøden. Man har meent, at naar Regjeringen forlangte en Sum af den ringe Betydning som den her opførte til en saa vigtig Sag som den, at forberede Forbedringer og Fremskridt i vore kirkelige Forhold, vilde der ikke være nogen- somhelst rimelig Grund for Rigsdagen til at nægte en saadan Bevilling; men paa den anden Side har man ikke ønsket, at det nærmere

skal udtrykkes eller udtales, i hvilken Retning disse Forarbejder skal gaae, eller paa hvilken Maade deres Udsprelse skal finde Sted. Dette antager Fleertallet at være en AdministrationsSag, som man ønsker ganske at overlade til Regjeringen ligesom ved andre lignende Leiligheder under andre Ørene af Statsstyrelsen. Derfor har Fleertallet forenet sig om at foreslaae, at man simpelthen skal sætte: „Til at forberede Forslag af kirkeligt Indhold“, og at man derhos skal bevilge den Sum, som af Regjeringen er forlangt. Det er kun denne korte Betragtning, jeg nu paa nærværende Stadium har at fremsætte paa Udvalgets Fleertals Vegne, idet jeg, naar den ærede Regjering har udtalt sig, og naar Mindretallene have begrundet deres Indstillinger, forbeholder mig at afgive et Skjøn over det saaledes Fremkomne.

Conseilspræsidenten: Jeg maa i høi Grad beklage under den foreliggende Sags Behandling at savne min forhenværende Collega, Biskop Kierregaards kraftige Bistand, saavel paa Grund af hans overordentlige Dygtighed som paa Grund af hans særegne Autoritet og Stilling i Kirkesager, ligesom ogsaa paa Grund af den Indflydelse, den affrættende og tryk- kende Indflydelse, som denne særegne Begavelse, denne særegne Stilling muligviis kan udøve paa hans Efterfølger. Desuagtet maa Ministeriet fastholde sin Opfattelse om det Uanselige i, at en saadan Bevilling, som her er foreslaaet, indrømmes Regjeringen. Det er af Hensyn til Sagen i dens Almindelighed ønskeligt, at man paa denne Maade kunde gjøre et Skridt fremad til Kirkens Reform ad en rolig Vej. Det er mit Ønske ved denne Leilighed, da jeg besvære, som allerede tidligere fremhævet, maa savne min Collegas Bistand, at fremhæve Ministeriets Stilling, at fremhæve min personlige Stilling som Chef for Cabinetet. Det vil erindres, at den Sag, som for Dieblisset ligger i et andet Thing, og som jeg her paa dette Sted saa lidet som mulig skal berøre, gjentagne Gange har været Gjenstand for Behandling i de forskellige Thing. Som en Følge deraf blev den hele Sag sidste Sommer forelagt Landemoderne, fra hvilke der